

Reparatie van de fairway na uitgeslagen plagen hangt af van de grassoort, het seizoen en van de persoonlijke voorkeur.

Door DARIN BEVARD

REPAREREN, INZAAIEN, VULLEN

“Een door de baan uitgeslagen plag dient door de speler te worden teruggeplaatst en aangedrukt...”

Deze regel uit de Rules of Golf geeft aanleiding tot veel discussie. Er wordt duidelijk gesteld dat de spelers wanneer zij een plag hebben geslagen verantwoordelijk zijn voor het herstel van de fairway. Maar is het wel het beste voor de baan als deze reparatie aan de spelers wordt overgelaten? Wat is de beste methode om divotholes te herstellen? Als spelers ze niet herstellen, wie doet het dan wel? De verwarring over deze kwestie is het gevolg van een aantal factoren. Hieronder vallen het type gras (gras voor warme of voor koude streken), weerscondities en de aanwezige hulpbronnen voor het onderhoud. In dit artikel probeer ik een aantal richtlijnen te geven voor het herstel van divotholes op beide types gras.

Moet de plag worden teruggeplaatst of moet deze worden weggegooid en het gat worden gevuld met een speciaal mengsel? De meningen van de agronomische deskundigen lopen hierover sterk uiteen. Een niet herstelde divothole moet wel op een of andere wijze worden hersteld omdat anders allerlei onkruidzaden kunnen inwaaien en de baan een lelijk uiterlijk krijgt.

Vanuit het standpunt van speelbaarheid en etiquette vind ik dat een plag die groot genoeg is om teruggeplaatst te kunnen worden ook moet worden teruggeplaatst, tenzij het gat kan worden gevuld met een mengsel aarde/zaad

(vulmengsel). De ligging van de bal zal misschien niet perfect worden, maar herstel van de divothole zorgt er in elk geval voor dat een bal niet makkelijk in het achtergebleven gat rolt. De greenkeepers kunnen misschien later de plag weer verwijderen als er aanvullend herstelwerk nodig is, maar tijdens een rondje golf moeten grote plagen altijd worden teruggeplaatst.

Grassen uit de koude streken

In gebieden waar deze grassen worden toegepast vinden we vaak fairways van Engels raaigras of wit struisgras. Andere grassen zoals *Poa annua* of Kentucky bluegrass komen in deze fairways soms ook voor, maar het onderhoud is gericht op de promotie van wit struisgras of Engels raaigras. Herstel van divotholes kan voor deze twee grassen heel verschillend zijn.

Engels raaigras kent een basale penwortelgroei waardoor een plag hiervan vaak in stukken uiteenvalt omdat deze niet wordt bijeengehouden door stolonen en rhizomen. Vaak blijft er niets terug te leggen over! Het is dus de beste oplossing om de divothole te vullen met een mengsel van zaad en aarde. Hierdoor wordt het oppervlak weer effen en kunnen de zaden kiemen. Zaad van Engels raaigras kiemt snel en de plek herstelt binnen korte tijd, vooral in het voor- en najaar wanneer de weersomstandigheden gunstig zijn.

Wit struisgras kent een goede ontwikkeling van de stolonen. Een uitgeslagen plag met wit struisgras levert vaak een zogenaamd 'bevvelletje' op, een tamelijk grote plag die alleen om redenen van behoud van speelbaar-

heid wordt teruggeplaatst. In de praktijk komt het voor dat deze grote plagen kunnen overleven en weer gaan wortelen. Tijdens de warme zomermaanden zijn de kansen op overleving echter gering en kunnen de divotholes beter worden gevuld met een mengsel van zaad, aarde en zand.

Fairways uit Kentucky bluegrass leveren problemen op bij het herstel van divotholes. Hier moet men een combinatie van terugplaatsen en vullen toepassen. De langzame kieming van het zaad van Kentucky bluegrass maakt vulling met het mengsel alleen onvoldoende. Vullen van de divothole met de plag helpt bij het vlak maken van de plek en is gunstig voor de groei van de rhizomen. Toevoegen van zaad van Kentucky bluegrass helpt vanwege de trage kieming slechts in beperkte mate bij het helen van de plek.

Wees u ervan bewust dat de littekens in een fairway met grassen van de koudere regio's sneller helen tijdens de koelere maanden van het voor- en het najaar. De groei van deze grassen kan tijdens de warme en droge zomermaanden dramatisch vertragen. Heel vaak overleven de juist gevormde kiemen de barre omstandigheden niet. Het totale plaatje van de fairways in deze maanden suggereert dat niemand iets doet aan herstel van de fairways ondanks dat er wel degelijk verantwoordelijk met de divotholes wordt omgegaan.

Grassen uit de warme streken

Het plaggenvraagstuk is bij deze grassen een stuk minder complex. Bij zoysiagrass en

kikuyugras komen geen grote plaggen voor, elke eventueel uitgeslagen plag valt uiteen in kleine stukjes. Dus is vullen van de divothole met zand de beste optie. Bermudagrass levert wel frequent grote plaggen op. Het vullen met zand, zelfs als de fairway doorgezaaid wordt met Engels raagrass is ook hier de beste oplossing. Bij goede groeiomstandigheden zullen deze grassen met hun agressieve groei snel de ontstane littekens begroeien. Wanneer er een erg grote plag wordt uitgeslagen is het om speltechnische redenen een goede gewoonte om deze terug te plaatsen.

toevoeging van zaad in het vulmengsel heeft vaak niet het gewenste effect.

Het mengsel wordt soms groen gekleurd om niet al teveel in het gras op te vallen, het kost iets meer, maar de fairway ziet er beter uit.

Wie is verantwoordelijk?

Wie draagt zorg voor herstel van divotholes? Kort gezegd: iedereen. De golfetiquette schrijft voor dat de spelers zelf de plag terugplaatsen, zij dragen dus bij aan het behoud van de baan. De hoofdgreenkeeper en de leiding moeten ervoor zorgen dat de spelers van de nodige middelen worden voorzien om de gaten op te vullen.

Bij het vaststellen van het budget moet rekening worden gehouden met reservering van arbeidstijd en materiaal zodat de onderhoudsploeg voldoende is uitgerust voor een goed en snel herstel van de fairways.

Het is wellicht een idee om bepaalde groepen zoals golfscholen e.d. mee te laten helpen aan het herstel van divotholes op de fairways met als mogelijke beloning dat ze gebruik mogen maken van de baan voor oefenen en een incidentele wedstrijd. Leden van de club kunnen hier bij tevens worden ingeschakeld. Om het even wie het werk doet, er moet er voor worden gezorgd dat het netjes gebeurt zodat de bespeelbaarheid niet in het gedrang komt en er geen gevaar bestaat dat de golfregels in de knel komen.

Conclusie

De discussie over het repareren van divotholes zal altijd blijven bestaan, al is het alleen maar door de verwarring die bestaat over de grastypes, weersinvloeden en benodigde arbeidsinzet. Agronomie is niet altijd even makkelijk te combineren met bespeelbaarheid. Alle golfbanen moeten een plan opstellen met daarin aangegeven hoe de divotholes dienen te worden aangepakt, gebaseerd op de lokale wensen en hulpbronnen. Wanneer de littekens in de grasmatten worden genegeerd kunnen onkruidzaden inwaaien, ongelukkige spelers kunnen zich voor een moeilijke slag geplaatst zien en de baan kan er in korte tijd lelijk uit gaan zien.

DARLIN S. BEVARD was gedurende vijf jaar agronoom voor de Mid-Atlantische regio. Herstel van divotholes was tijdens zijn adviserende bezoeken aan banen een steeds terugkerend onderwerp.

OF MET RUST LATEN

Het vulmengsel

Vulmengsels voor de grassen van de koudere streken bevatten doorgaans zaad, zand en aarde. Sommigen voegen er zelfs een meststof aan toe voor een snelle start. Het mengsel dient voldoende aarde en/of organisch materiaal te bevatten om de voor de kieming benodigde vochtigheidsgraad te kunnen behouden. Een combinatie van alleen zand en zaad moet om de kieming mogelijk te maken regelmatig worden bevochtigd. Het aandeel aarde in het mengsel moet laag genoeg zijn om het mengsel los te kunnen blijven strooien en om te voorkomen dat het mengsel onder natte omstandigheden gaat klonteren. Wees niet gierig met zaad, beter te veel dan te weinig.

Op een grasmatten van de 'warme' grassen wordt meestal puur zand gebruikt om de divotholes op te vullen. Zaad wordt hier zelden aan toegevoegd. Bij bermudagrass vindt vermeerdering in hoofdzaak vegetatief plaats,

De meest populaire methode is het gebruik van aan de buggy's bevestigde flacons met vulmengsel. Deze flacons moeten wel regelmatig worden aangevuld en ergens op de baan moet een plaats worden ingericht waar de spelers zelf deze flacons kunnen aanvullen. Zonder een dergelijke voorziening zullen de spelers gefrustreerd raken en hun interesse in het actief herstellen van de baan verliezen. Voor de lopende spelers is het gebruik van de flacons niet echt handig, deze spelers moeten naar vermogen hun best doen om de plaggen terug te plaatsen en aan te drukken.

De hoofdgreenkeeper is uiteindelijk verantwoordelijk voor de conditie van de baan. Er moeten aanvullende beheersmaatregelen worden genomen om te helpen bij het herstel van divotholes, dit is een eenvoudige maar arbeidsintensieve activiteit. Op de meeste 18-holes banen beslaan de fairways een oppervlakte van 8 tot 13 hectare.

